

MONIÄÄNINEN

Suomen Moniääniset ry:n jäsenlehti

4/2017

PUHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Haluan antaa tarinani joululahjaksi niille, jotka ovat joskus jääneet yksin äänten kanssa. Kirjoitin tämän *syöttävän minän* ja *empaattisen minän* välisen vuoropuhelun rakentavan vuorovaikutuksen kurssilla. Ääneni syyttivät ja häpesivät minua, sanoivat, että *oma moka kun olet nyt tuossa jamassa*. Kurssilla opin, että näiden syytösten takana on kuitenkin tarpeita, jotka eivät ole tyydytetyneet ja tarpeita, joita valitsemillani teoilla oli tarkoitus tyydyttää. Tämän tekstin kautta kykenin suremaan tyydyttymättömiä tarpeitani ja armahtamaan itseni tekemistäni valinnoista.

Syyttävät ääneni

Miksi sun piti mennä ravintolaan, vaikka sä uskovaisena tiesit, ettei siellä ole mitään sinulle? Miksi et pitänyt huolta enempää itsestäsi, ettet olisi vetäytynyt niin yksinäisyyteen? Miksi valitsit päihteitä käyttävät ystävät? Miten sä et ymmärtänyt tarvitsevasi apua ja etsinyt sitä? Olitko sinä muka niin yksinäinen, että sun tarvitsi kehittää psykoosi, jotta saisit kokea rakkaussuhteen? Etkö sä kelpaa kenellekään miehelle, että sun tarvitsee elää mielikuvitussuhteessa? Kaikki toiset ovat jo naimisissa ja heillä on lapsia ja sinä olet psykoosisi vuoksi jäänyt yksin mielikuvitussuhteeseen. Sä olet ollut epänormaalin riippuvainen tunteista ja äänistä, sun pitää herätä jo tähän todelliseen elämään.

Empatiaa itselleni

Sä olit vielä niin nuori tyttö, eihän siinä iässä ymmärrä vielä miessuhteista. Onneksi usko on kuitenkin varjellut

sua monesta muusta pahasta. Kivaa, että sinulla on ollut murrosikä, ettei tarvitse elää viidenkymppin villitystä. Et-hän sinä ymmärtänyt olevasi niin yksinäinen. Halusit olla heikkojen puolella ystävälainnassasi ja teit arvojesi mukaisen päätöksen siinä hetkessä. Olit nuori kokematon nainen, et tiennyt tarvitsevasi apua ja tukea.

Kyllä x olisi ollut sinusta myös kiinnostunut. Hänhän oli seurannut elämääsi jo pitkän aikaa. Olihan hänkin ajatellut, että meistä olisi tullut pari. X:lle tämä oli myös suuri pettymys. Kyllä x pystyi ymmärtämään nuoruutesi ja kokemattomuutesi. Ei x halunnut sinua vahingoittaa, hänen tarkoitus oli myös rakastaa ja ehkä hän rakastaakin psykoosini tavalla. X halusi kuitenkin jäädä elämääni äänenä ja tunteina. X pelkäsi, etten selviä ja halusi antaa tilaa ja aikaa parantumiselleni. X ei halunnut aiheuttaa väkivaltaa enempää. X oli odottanut kauan ja haaveillut suhteesta minun kanssani.

Tarvitsin arvostusta ja huomioiduksi tulemistä naisena. Tarvitsin miehen hyväksyntää, intiimiä läheisyyttä niin paljon. Kaipasin jatkuvuutta, saman ihmisen kanssa pitkää, kestäväää rakkaussuhdetta niin paljon, että kehitin psykoosin moneksi vuodeksi. Tarvitsin vastarakkautta niin paljon, että olin äänissä yhteydessä rakastamiini ihmisiin. Tarvitsin hellyyttä, henkistä turvaa, hoivaa ja huolenpitoa. Tarvitsin lämpöä ja läheisyyttä. Tarvitsin rakkautta.

Kokemuksellani oli kuitenkin tärkeä merkitys. Opin tuntemaan itseäni enemmän. Koin rakkauden läsnäoloa, intiimiä kanssakäymistä ”jonkun” kanssa. Olen kiitollinen, etten ole enää kokematon nuori tyttö parisuhdeasioissa. Olen kasvanut naisena ja oppinut, millainen nainen olen. Olen oppinut kunnioittamaan toisten yksityisyyttä. Olen saanut voimaa elämääni ja rohkeutta, en ole enää masentunut.

Olisinpa säilyttänyt yhteyden rakkauteeni *oikeassa elämässä*.

Rauhallista joulua,

Mervi Juuri

Moniäänisten puheenjohtaja

Suomen Moniääniset ry

MONIÄÄNINEN ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehden saa liittymällä Suomen Moniääniset ry:n jäseneksi, vuosimaksu 10 euroa. TOIMITUS Annika Roihujuri, Niina Lätti ULKOASU Niina Lätti KANSI Liisa-Alice Sallinen TOIMITUKSEN YHTEYSTIEDOT Suomen Moniääniset ry, Asemamiehenkatu 4, 00520 Helsinki, toimisto@moniaaniset.fi, www.moniaaniset.fi JULKAISIJA Suomen Moniääniset ry PAINO Grano Oy

MONIÄÄNINEN ottaa mielellään vastaan äänien kuulijoiden kirjoituksia ja kuvia. Lähetä omasi osoitteeseen niina.latti@moniaaniset.fi

Liveryhmä ääniä kuuleville

**Joka toinen keskiviikko 3.1.-23.5.2018 klo
18:00-19:30 Tukinetin chatissa**

Rekisteröidy täällä: tukinet.net

Tukinet on turvallinen palvelu, jossa käytetään nimimerkkejä, jotta yksittäisiä käyttäjiä ei tunnisteta. Ryhmien ohjaajina toimivat koulutetut vapaaehtoiset vertaistukijat, jotka vastailevat kysymyksiin ja kommentoivat. Tervetuloa mukaan! Lisätietoja: moniaaniset.fi/vertaistuki/keskusteluryhmat-tukinetissa

Suomen Moniääniset ry

Keroputaalla kuunnellaan kaikkia - ääniäkin

Tiivistelmä
artikkelista
Long Play 57:
Rajaseutu

”Maailmalla kerrotaan, että suomalainen hoitomalli mullistaa psykoosin hoidon. Suomessa se on jäänyt pikkupaikkakunnan erikoisuudeksi. Länsi-Pohjan sairaanhoitopiirissä Lapissa toteutetaan ”Keroputaan mallia”, jossa hoitoon pääsee heti, apu viedään kotiin ja potilaan lähipiiri otetaan mukaan hoitoon. Hoitokokouksissa hierarkiat on poistettu ja kaikkia kuunnellaan – myös harbaääniä. Puolustajilleen malli edustaa mielenterveyshoidon uutta ihmiskuvaa. Kriitikoiden mukaan se voi olla liian hyvää ollakseen totta.”

Long Play

TUTKIVAA JOURNALISMIA JULKAISEVAN LONG PLAYN 57:S PITKÄ JUTTU RAJASEUTU KERTOO TARINAN KEROPUTAAN MALLISTA: SEN SYNNYSTÄ, VASTAANOTOSTA MAAILMALLA JA NYKYTILASTA SUOMESSA. MONIÄÄNISET TIIVISTI 37 SIVUA PITKÄN JUTUN YHDELLE AUKEAMALLE.

Pohjan kunnassa asuva nuori Anna on alkanut kuulla pelottavia ääniä, joita muut eivät kuule. Häntä on kiusattu koulussa

monta vuotta. Lopputuloksena on sairastuminen psykoosiin. Annan asuu onnepsensa Pohjan kunnassa, jossa psykoosia hoidetaan Keroputaan mallin mukaan.

Keroputaan mallin on kehittänyt psykologi Jaakko Seikkula työskennellessään Keroputaan mielisairaaloissa 1980-luvulla. Malli tunnetaan myös nimellä **avoimen dialogin malli**. Tuohon aikaan mielisairaaloissa oli paljon toivottomiksi tapauksiksi luokiteltuja potilaita. Perheterapiasta kiinnostunut

Seikkula ehdotti, että Keroputaan työntekijät ottaisivat yhteyttä kaikkien potilaiden omaisiin. Tämä tuntui henkilökunnasta radikaalilta, sillä moni omiin maailmoihinsa valunut potilas ei ollut tavannut omaisiaan vuosiin. Ajateltiin, ettei kukaan piittaa laitostuneista ihmisistä. Perheet kuitenkin löytyivät, saapuivat paikalle ja tulokset olivat ennen näkemättömiä: psykoottisiin maailmoihin uppoutuneet ihmiset pystyivät kohtaamaan perheensä. Eräs potilas kykeni uuden hoitomuodon johdosta muuttamaan lopulta omaan asuntoonsa.

Keroputaan mallin ensimmäinen periaate on välitön apu: kun ihminen kokee psyykkisen kriisin, hänet otetaan heti vastaan ilman lähetettä. Ensimmäinen hoitokokous järjestetään jo vuorokauden kuluessa. Samat henkilökunnan jäsenet ovat mukana hoitotyössä alusta alkaen ja mukana voi olla myös muita potilaan elämään liittyviä viranomaisia kuten sosiaalityöntekijä. Potilaan läheiset pyydetään myös heti mukaan. Hoitokokousten läh-tökohtana on, että kaikki paikalla olijat, myös äänet, ovat tasavertaisia ja tulevat kuulluiksi.

Tulokset ovat olleet vaikuttavia: 1990-luvulla noin 80 prosenttia ensipsykoosin vuoksi hoitoon hakeutuneista länsipohjalaisista oli viiden vuoden jälkeen oireettomia. Saman suuntaisia tuloksia saatiin myös seuraavalla vuosikymmenellä, ja mielenkiinto maailmalla heräsi. Avointa dialogia onkin alettu toteuttaa

muun muassa Japanissa, Saksassa, Puolassa, Italiassa, Tanskassa, Yhdysvalloissa ja Britanniassa. Suomessa malli ei ole saavuttanut laajempaa suosiota. Miksi?

Syy lieenee siinä, että malli vaatii paljon resursseja heti hoidon alku-

vaiheessa, vaikka potilaiden onkin todettu toipuvan nopeammin. Lisäksi Keroputaan otannat ovat pieniä, eivätkä täytä suomalaisten hoitosuositusten vaatimia tutkimuskriteerejä. Näin ollen hoitomuodon toimivuudesta ei ole tieteellisesti tarpeeksi va-

kuuttavaa näyttöä. Toivottua lisänäyttöä ollaan kuitenkin mahdollisesti saamassa lähivuosina Britanniasta.

Ajateltiin, ettei kukaan piittaa laitostuneista ihmisistä.

Leimaava ympäristö tuottaa vaikeita ääniä.

Länsi-

Pohjassa diagnooseja ei koros-

teta. Hoitokokouksissa kaikkia potilaita kohdellaan samalla kaavalla riippumatta siitä, mikä heidän sairautensa on. Jaakko Seikkula kertoo oppineensa, että hoitokokouksissa tehokaimmilla tuntuvat keinot ovat yllättävän yksinkertaisia. Hän kertoo esimerkiksi toistaneensa useasti psykoottisen potilaan omia sanoja: ”Kuulinko oikein, että sanoit, että ajatusiasi kuunnellaan?” Seikkula kertoo tavanneensa paljon ihmisiä, jotka on leimattu niin sairaiksi, ettei mitään ole enää jäljellä, mutta ei yhtään ihmistä, joka ei vastaisi, kun häntä todella kuunnellaan.

Alussa tapaamamme Annan hoitajakso kesti viisi vuotta. Vuosien aikana hän kasvatti itseluottamustaan ja oppi hallitsemaan ääniään. Nykyään ääniä kuuluu joskus, varsinkin kuormittavissa tilanteissa. ”En ota stressiä siitä häviävätkö ne koskaan täysin. Ei sitä voi tietää. Jos tulee liian rasittava tilanne, niin tulkoot takaisin – ei se ole maailmanloppu.”

Ihmisen kohtaaminen on diagnoosia tärkeämpää

Tänäkin päivänä mielen-terveysdiagnoosit ovat yhä yhä oirekuvauksia. Skitsofrenia ja psykoosikin ovat vain sateenvarjokäsitteitä; ei ole vain yhtä skitsofreniaa. Monissa tutkimuksissa onkin havaittu, että psykoosi ja skitsofrenia ovat yleisempiä suurkaupungeissa ja että länsimaissa skitsofrenian ennuste on selvästi huonompi kuin kehitysmaissa. Yhdysvalloissa, jossa äänet tulkitaan usein lääketieteellisen ongelman oireeksi, äänet ovat usein ahdistavia ja jopa väkivaltaisia. Intiassa taas äänet ovat usein tuttuja ja sukulaisia, joiden

Anu Silfverberg: Rajaseutu. Long Play 2017.

Sivuja 37 kpl.

Artikkelin voi ostaa sähköisenä tiedostona ja äänikirjana osoitteesta <https://longplay.fi/#rajaseutu>, hinta 4,9 euroa.

Elämästä tuli hyvää

Vaikeista perheolosuhteista lähtöisin olevan Sarin tie kohti tasapainoista elämää ei ole ollut helpoin mahdollinen. Saatuaan vesivärit herkkä nuori löysi kuitenkin taiteen, eikä siltä tieltä ole ollut paluuta. Nyt työkyvyttömyyseläkkeellä oleva Sari maalaa ammatikseen ja pitää useita näyttelyitä joka vuosi. Hän haluaa myös auttaa muita kaltaisiaan.

Lapsuuteni se ei ollut helppo. Vanhempani riitelivät ja olin usein riidan välikappaleena. Äitini kärsi ja oli hermostunut, koska isäni oli alkoholisti. Vanhempani saivat lapset aika iäkkäänä. Syntyessäni äitini oli 38-vuotias, veljeni oli syntynyt neljä vuotta aiemmin. Veljeni oli minulle kuin isä, koska isäni ei sitä osannut olla. Äitini ja isäni olivat minulle kuin isovanhemmat. Kun ystäväni tulivat ensimmäistä kertaa käymään luonani, he luulivat vanhempiani isovanhemmiksi.

Kun mietin lapsuuttani, mieleeni tulevat ne tilanteet, kun en voinut tuoda kavereitani kylään tarkistamatta ensin, oliko isä kännissä. Jouduin kokemaan myös henkistä väkivaltaa isän puolelta. Olin herkkä lapsi ja isäni härnäsi minua. Hän sanoi minua muun muassa herkäksi ja tyhmäksi. Pikkuutyttonä opin siis ajattelemaan, että jos on herkkä, niin on tyhmä. Se soi mielessäni vuosikausia.

Olin koulukiusattu jo ala-asteella. En silloin vielä kovin häiritsevästi, mutta olin esimerkiksi niin arka,

että en uskaltanut vastata opettajien kysymyksiin. Nuoruudessa aloin itsekin ryypätä. Olin punkkari ja anarkisti. Erosin kirkosta ja olin olevinani ateisti. Viina oli minulle pakokeino kaikesta. Jouduin kestämään koulukiusaamista neljä vuotta,

"Pikkutyttönä opin ajattelemaan, että jos on herkkä, niin on tyhmä. Se soi mielessäni vuosikausia."

kuudennelta luokalta yhdeksänteen saakka. Lukioon päästyäni kaikki muuttui ja luokka oli kivempi, koska kiusaajat eivät jatkaneen tai päässeet lukioon. Kaverit minulla oli jonkin verran, tosiystäviä vähemmän. Yleensä vain yksi hyvä ystävä kerrallaan. Nyt jälkeinpäin ajatellen olin kaveriporukassa todella pelokas. Olin aivan kuin mykkä joka silti kiehui sisäلتä.

Vuonna 1989 ollessani 19-vuotias, veljeni osti öljyvärit ja ne jäivät minulle. Siitä lähtien olen aina maalannut, vähän elämänvaiheesta riippuen. Piirtänyt olin jo aiemmin ja saanut isältäni myös kovaa kritiikkiä piirustuksistani. Maalaamisesta tuli minulle henkireikä jo silloin. Matkustelin paljon, kävin monella interrail-reissulla ja vaihdoin työpaikkaa sen mukaan, että sain rahaa ja pääsin taas matkustelemaan. Työt olivat

Kuva: Sari
"Käpytikka"

paljolti siivous- ja toimistotöitä. Työkavereista aina muutama jäi jokseen aikaan ystäväksi.

Elämäni käännekohtat

Ensimmäinen käännekohta elämässäni oli vuonna 1992, kun pääsin Vapaaseen Taidekouluun ja muutin pois kotoa vuokra-asuntoon Kallioon. Sekosin vuonna 1993 ja otin ensimmäistä kertaa yhteyttä mielen-

terveystoimistoon, kertoen itkien tilannettani. Jouduin Hesperian sairaalaan vähän tämän jälkeen. Olin siellä kaksi kuukautta suljetulla ja kaksi viikkoa avoimella osastolla. Samaan aikaan kävin silti taidekoulua aamuisin ja palasin sitten illaksi sairaalaan. Koulua en missään nimessä halunnut lopettaa, vaan jatkoin – välillä hyvin sekavissa oloissa, loppuun saakka. Koulua olisi voinut jatkaa vielä neljännekin vuoden, mutta en jaksanut. Aloin

käydä terapeutilla ja tätä jatkui monia vuosia. Vuosikausia juoksin myös Hesperiaassa vähän väliä ja minua heitettiin sieltä aina ulos. Työön A-klinikkakin tuli tutuksi.

Ääniä aloin kuulla samana vuonna. Näin harhoja ja kuulin ääniä, jotka olivat pahoja ja itsetuhoisia ja häiritsivät pahasti elämäni, joka oli silloin jo muutenkin vaikeaa. Luulin, että minulla on yliluonnollisia voimia. Uskoin aivojeni olevan niin herkäät, että kuulin muiden ihmisten ajatuksia – ja ne kaikki puhuivat minusta. Äänet käskivät minun myös tehdä asioita.

Olen asunut eri puolilla Helsinkiä yksityisissä vuokra-asunnoissa ja käynyt eri kouluja, esimerkiksi Amiedun yo-merkonomin linjaa vuonna 1998, mutta se jäi kesken uupumuksen takia.

Vuonna 2001 olin kolme kuukautta, helmikuusta huhtikuuhun, taiteilijaresidenssissä Italian Firenzessä. Olin siellä taiteilijaystäväni kanssa. Jätin lääkkeet sinä aikana ja kun palasin takaisin Suomeen, sairastuin uudelleen ja jouduin Hesperiaan.

Toinen käännekohta oli vuonna 2002, kun muutin Malminkartanosta Konalaan. Se oli kaupungin asunto, joten koin olevani jotenkin turvassa. Äitini kuoli seuraavana vuonna. Hän sairasti keuhkoastmatautia. Olin soittanut hänelle ambulanssin monta kertaa ja käynyt sairaalassa vierailuilla. Se oli raskasta, päätä puristanut vanne heltyi vasta kun hän nukkui pois.

Konalassa asuessani kävin kuntoutuksessa, muutamalla Malminkartanon kuntoutussäätiön järjestämällä ELA- ja OVT-kurssilla. Se oli hyvää aikaa, kurseista oli apua ja olo oli parempi. Lopulta sain myös hyvän lääkkeen, siitä tuntuu olevan todella apua ja aloin voida paremmin. Olin kokeillut pilvin pimein lääkkeitä, mutta mikään niistä ei ollut oikein toiminut ennen.

Kolmas käännekohta oli, kun tapasin nykyisen mieheni vuonna 2004. Kaikki oli hyvin. Muutimme yhteen asumaan ja menimme naimisiin maistraatissa 2005. Mieheni on minulle kuin tammi, joka pitää minusta kiinni, etten lähtisi lentoon. Äänetkään eivät enää niin paljon häirinneet ja olivat lähinnä myönteisiä.

Vuosina 2005 – 2007 suoritin loppuun myös media-assistentin koulutuksen.

Lopuksi

Olen käynyt erilaisia maalauskurseja elämäni varrella ja työpaikojakin on ollut monia, lähinnä toimistosihteerin töitä. Vuonna 2011 minulle tuli työuupumus ja jäin sairaalomalle ja sitä kautta työkyvyttömyyseläkkeelle. Minusta tuli vapaa taiteilija. Se oli kuin lottovoitto! Samana vuonna aloitin Alfa Art-taidekoulussa Vanhojen mestarien tekniikan koulutuksen (2011–2014) ja ikonimaalauskurssin. Sen myötä minusta tuli ortodoksi vuonna 2015. Se vain tuntui jotenkin luontevalta. Niihin aikoihin minulla todettiin rintasyöpä. Jouduin leikkaukseen ja selvisin siitä, nyt on jo kaksi kontrollivuottakin takana päin.

Olen ollut taiteilijaresidenssissä Vuonislahdella tämän vuoden toukokuussa ja nyt joulukuussa menen Kärämäelle taiteilijaresidenssiin. Ensi vuoden heinäkuussa on tarkoitus mennä työskentelemään Tampereen taiteilijaresidenssiin kahden taiteilijaystävän kanssa.

Elämäni on hyvää. Nyt maalaan ammatikseni, vaikka en sillä ansaitsekaan elantoani. Onneksi mieheni on kaikin tavoin tukenani. Pidän useita näyttelyitä joka vuosi. Haluan auttaa muita kaltaisiiani pitämällä vertaistukiryhmiä. Ääniä olen kuullut noin 20 vuotta ja diagnoosini on vaihdellut. Vaikka diagnoosit nyt ovat mitä ovat. Olen oppinut elämään äänieni kanssa, en oikein osaisi olla ilmankaan.

Olen aikaisemmin pitänyt paniikkihäiriö-maalauskurssia ja haluan nyt pitää myös ääniä kuulevien maalausryhmää. On sovittu, että 2018 tammikuun lopulla aloitan sen Malmin toimintakeskuksessa.

Vaikka elämäni on ollut yhtä vuoristorataa ja olen kokenut jotain sellaista, mitä kaikki eivät voi ymmärtää, silti tässä porskutellaan eteenpäin. Uskon että suojeluskeli on ollut olkapäälläni.

Sari

Ursula Poznanski
Äänet.
Atena 2016.

mielissairaalassa

Mysteeri

*”Hän oli nähnyt merkit. Oli nähnyt niitä jo vuosia ja
yrittänyt kerta toisensa jälkeen varoittaa ihmisiä, mutta
kukaan ei ollut halunnut uskoa häntä.*

Ne olivat vaatineet uhrin.

Ne eivät saisi missään tapauksessa kuulla häntä.

Ne tietävät, kuka sinä olet.

Ne tietävät, missä sinä olet.”

Kirjailija Ursula Poznanski on syntynyt vuonna 1968 ja asuu tällä hetkellä Wienissä. Hän työskenteli monta vuotta lääketieteen toimittajana ennen kuin ryhtyi kirjailijaksi. Äänet-dekkari on hänen kolmas kirjansa Beatrice Kaspary -sarjasta, mutta kirjailija on toki kirjoittanut muitakin. Olen lukenut aika paljon dekkareita, mutten muista lukeneeni aiemmin yhtään itävaltalaisista, saati sitten mitään Beatrice Kasparysta ja hänen murhatutkimuksistaan. Vaikka kirja oli sarjan kolmas osa, ei lukukokemusta haitannut mielestäni aiempien osien lukemattomuus. Ehkä niissä olisi selitetty, miten päähenkilöstä tuli yksinhuoltaja lukemattomine huolineen ja jotain muuta taustatietoa. Päähenkilöön syntyi jonkinlainen suhde kirjaan eteenpäin lukiessa. Oikeastaan koskaan ei kuitenkaan tuntunut siltä, että kirja on pakko saada luettua loppuun ennen kuin teen mitään muuta. Lisäksi kirja sisälsi yllättävän vähän maisemakuvausta, eikä kirjasta tullut tunnetta, että oltaisiin juuri Itävallassa. Osaksi tähän vaikuttanee se, että kirjan keskeinen tapahtumapaikka, sairaala, ei ollut todellinen vaan keksitty. Siksin kuvailu on ehkä jätetty vähemmälle ja keskitytty enemmän henkilöiden välisiin suhteisiin.

Tapahtumat alkavat murhalla Pohjois-Salzburgin mielisairaalassa, jossa nuori lupaava psykiatri Max Schlager on murhattu. Varsin pian selviää, että ruumiille on tehty tarpeetonta väkivaltaa ja siihen on jätetty esineitä symboloimaan jotakin. Beatrice Kaspary (Bea) on kirjan päähenkilö, mutta toisaalta kirja kuvaa tapahtumia myös muiden näkökulmasta. Bean työpari on komeaksi kuvattu, hienommista piireistä tuleva kollega Florin Wenninger. Florinin yläluokkaisia taustoja kuvataan kirjassa jonkin verran ja ne tuntuvat uskottavilta. Jäin miettimään, että ovatko ne sitä tyyppisintä itävaltalaisuutta oopperakäynneeseen. Hyvin on kuvattu myös Bean tuntemukset alemmasta luokasta tulevana vaimoehdokkaana. Kirjassa kuvaillaan lisäksi paljon Bean taistelua yksinhuoltajana

työelämän ja yksityiselämän yhteensovittamisen ongelmien kanssa. Dekkarissa on paljon ihmissuhteiden kuvausta, mutta kyllä siinä murhaakin selvitetään ja itse asiassa murhia tapahtuu kirjassa useampi.

Varsin pian tapahtumat etenevät siihen pisteeseen, että Bea huomaa, ettei kaikki ole kunnossa osastolla. Jokainen osastolla tuntuu salailevan jotakin, mutta mielestäni kirjoittaja ei aivan saa vaihtoehtoisia tarinoita punottua yhteen eli lukija ei välttämättä osta väärää johtolankojä. Hyvässä dekkarissa kirjailija osaa punoa vaihtoehtoisetkin uskottaviksi. Osastolla on kuuluisa asiakas, joka on niin tarkoin varjeltu salaisuus, etteivät kaikki hoitajatkaan tiedä, ketä he oikein hoitavat. Potilas ei traumaattisten kokemustensa takia osaa ilmaista itseään puheella, mutten osaa arvioida tämän osuuden uskottavuutta.

Kirjan nimi on siis Äänet, mutta tämän ei kannata antaa hämätä, koska varsinaisia ääniä kirjassa kuvataan hyvin minimaalisesti. Toki potilaiden ulkoisesta käyttäytymisestä voi päätellä joidenkin potilaiden kuulevan ääniä, mutta Walter Trimmeliä lukuun ottamatta kenenkään pään sisään ei mennä. Juonen pitäminen salassa ei välttämättä olisi onnistunut, mikäli näkökulmahenkilöitä olisi ollut enemmän ääniä kuulevissa. Tämä voi olla yksi syy, koska ne äänet jotka kuvataan, tuntuvat sinänsä kyllä uskottavilta. Koska sivuja on yli 400, mielestäni kirja olisi kaivannut myös tiivistämistä juuri aiemmin kuvattun immun vajavaisuuden takia. Ei kirja silti pakkopullaa ollut, vaan ihan mukiinmenevä dekkari, jonka luki ihan mielellään. Kirjailija on minulle mielenkiintoinen uusi tuttavuus ja jos vastaan tulee mielenkiintoinen uusi takakansi, voivat tarinat Kasparysta saada osaltani jatkoa. Jos tähtiä pitäisi antaa, niin antaisin ehkä kolme tähteä viiden tähden asteikolla.

Sami Termonen

Yhdistyksen kuulumisia

MONIÄÄNISET SAI UUDEN HALLITUKSEN

Syyskokous valitsi vuoden 2018 hallituksen pikkujoulujen yhteydessä järjestetyssä syyskokouksessa. Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin **Mervi Juuri**, jäseniksi **Samuli Aalto**, **Sami Juntunen**, **Anni Tervonen** ja **Susanne Ådahl**. Varajäseniksi valittiin **Sari Järveläinen** ja **Aatu Poutanen**. Moniääninen onnittelee uutta hallitusta ja toivottaa onnea ja menestystä vastuu-tehtäviin!

Kuva:
Annika
Roihujuuri,
Yyteri 2017

Kuva:
Anne-Marie
Korkealehto,
Yyteri 2017

VAPAAEHTOISET KOKOONTUIVAT YYTERISSÄ

Vapaaehtoisten tukipäiviä vietettiin Porin Yyterissä lokakuussa. Viikonlopun aikana rentouduttiin kylpylän altaissa, jumpattiin, juteltiin äänien kuulemisesta, harjoiteltiin rakentavaa vuorovai-
kutusta ja vaihdettiin kuulumisia. Yhteinen mielipide tuntui ole-
van, että **vertaistuesta saa voimaa!**

TULE
VAPAA-
EHTOISEKSI

Tule Moniäänis-
ten vapaaehtoi-
seksi! Moniäänisissä
voit ohjata vertaistuki-
ryhmää, toimia tuki-
henkilönä, pitää
kokemuspuheenvuo-
roja tapahtumissa,
kääntää ja kirjoittaa jut-
tuja ja tehdä kuvituksia
lehteen. Ota yhteyttä
toimistoon, niin mieti-
tään sinulle sopiva va-
paaehtoistehtävä.

Leffavuokraamoiden hyllyt ovat pullollaan kauhu- ja rikoselokuvia, joiden pahikset ovat sekopäisiä äänien kuulijoita. Tässä pari vinkkiä elokuvista ja sarjoista, jotka rikkovat tätä stereotyyppistä asetelmaa ja esittävät äänien kuulijat inhimillisemmässä valossa.

The Fisher King , 1991

Entinen radio-ohjelman juontaja on masentunut lähes itsemurhan partailla tehtyään kauhean virheen. Hän etsii helpotusta oloonsa auttamalla ääniä kuulevaa ja näkyjä näkevää koditonta miestä, joka on joutunut kärsimään tästä virheestä.

Aidosti outoa, 2006

Verotarkastaja huomaa kuulevansa päänsä sisällä kertojan äänen, joka selostaa hänen elämäänsä. Ääni myös kertoo miehen olevan kuolemassa ennenaikaisesti ja kerronta alkaakin vaikuttaa hänen koko elämäänsä.

Birdman , 2014

Satiirinen musta komediaelokuva, joka kertoo Broadway-näytelmän kautta tähdeksi halajavasta entisestä Hollywood-tähdestä. Näytelmän ensi-illan lähestyessä hän kohtaa monia haasteita ja alkaa myös kuulla hänet kuuluisaksi tehneen Birdman-hahmon äänen päässään.

Kaunis mieli, 2001

Neljä Oscar-palkintoa voittanut elokuva, joka kertoo taloustieteen Nobelin saaneesta John Nashista ja tämän kokemuksista äänien kuulijana. Elokuvan pääosia tähdittävät Russell Crowe ja Jennifer Connelly.

Black Swan , 2010

Lahjakas nuori ballerina saa haastavan kaksoisroolin Joutsenlampi-baletissa ja sairastuu psykoosiin yrittäessään miellyttää vaativaa ja seksuaalisesti aggressiivista ohjaajaa. Tämä psykologinen trilleri palkittiin parhaan naispääosan Oscar-palkinnolla.

Prinsessa, 2010

Pekka Halosen ohjaama elokuva maanis-depressiiviseksi ja skitsofreniseksi diagnosoidusta Anna Lappalaisesta (1896–1988), joka eli poikkeuksellisesta elämästä Kellokosken psykiatrisessa sairaalassa ”Kellokosken prinsessana”.

Vuoden 2018 jäsenmaksu

Ilmoita maksaessasi nimesi ja yhteystietosi meille, jotta tiedämme, kenen jäsenmaksusta on kysymys. Ilmoita myös erikseen siitä, jos joku toinen maksaa jäsenmaksusi.

Jäsenmaksut vuodelle 2018

- varsinainen jäsen 10 €
- kannatusjäsen (esim. yhteisöt) 35 €

Saajan tilinumero Mottagarens kontnummer	Danske Bank IBAN-tilinumero: FI55 8000 1670 4431 76 BIC-koodi: DABAFIHH	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujen välityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan antaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.	
Saaja Mottagare	Suomen Moniääniset ry	Jäsenmaksu	
Maksaja Betalare			
Allekirjoitus Underskrift			
Tililtä nro Från konto nro		Viitenumero	10566
		Eräpäivä 29.3.2018	Euroa